

บรรณานุกรม

- กชกร ชีปัดดี, วิรัช พรมสุพรรณ และสุจิตต์ เพียรชอบ. (2555).การพัฒนาหลักสูตรหมอลำ ในสถานศึกษาโดย
ใช้ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วม: กรณีศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี.วารสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). ท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2538).สรุปผลการประชุมสัมมนาเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับหลักสูตรที่พึงประสงค์.
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2545). แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคม
สงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่ 4.กรุงเทพฯ.
- กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2543). คู่มือการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น.
ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน. (2543). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ □ การศึกษานอกระบบ
ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2538). การพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน : โดยถือมนุษย์เป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สภา
คาทอลิกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. สำนักงานกฤษฎีกา. (2549).การศึกษาในวิถีชุมชน :
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย. โครงการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชนใน
การจัดการศึกษา.
- จรวพร ธรณินทร์. (2550). แนวโน้มการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยยุคใหม่. ทิศทาง กศน.
ยุคใหม่ปี 2551. เอกสารการประชุมผู้บริหาร กศน.ทั่วประเทศ วันที่ 25 ตุลาคม 2550. กรุงเทพฯ :
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- จารุวรรณ ธรรมวดี. (2543). ภูมิปัญญาท้องถิ่น.กรุงเทพฯ:ข้าวฟ่าง
- จิตติพงษ์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อีลิทเพรส.
- จำนงค์ □ อติวัฒน์สิทธิ์และคณะ. (2545). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉลาดชาย รมิดานนท์. (2535). ความเชื่อและพิธีกรรมของชาวเขาในประเทศไทย. ในเอกสารประกอบการ
สอนชุดความเชื่อและศาสนาในสังคมไทย หน่วยที่ 9. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ฉลาดชาย สมิตานนท์. (2537) . ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนา ใน พิสิฐ นาครำไพ, สารพัฒนาหลักสูตร หน้า 30.

ฉลาดชาย สมิตานนท์. (2542). คนกับอัตลักษณ์ 2, เอกสารประกอบการประชุมประจำปีทางมานุษยวิทยา.

ฉลาดชาย สมิตานนท์. (2550). “อัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการเปลี่ยนแปลง.” [ออนไลน์].

จาก http://www.soc.cmu.ac.th/~wsc/data/Identity28_3_05.pdf

ชัยอนันต์ □ สมุทวณิช. (2542). การปฏิรูปการเรียนรู้ □ : การพัฒนาคนเพื่อสังคมที่สมานฉันท์และเอื้ออาทร
ต่อ กัน. กรุงเทพฯ: สถาบันแห่งชาติเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ □ สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนัก
นายกรัฐมนตรี.

ณริศรา พุกกะวัน. (2547). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง
เครื่องปั้นดินเผา โดยการใช้ DISCIPLINE-BASED ART EDUCATION เป็นฐานในโรงเรียน
ประถมศึกษา จังหวัดสุโขทัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญวรัตน์ ตั้งศิริ. (2555). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการจัดสวนเตยปาหนัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านคูหลุม จังหวัดตรัง ปีการศึกษา 2555.

ธีรศักดิ์ อัครบวร. (2545). ความเป็ □ นครไทย. กรุงเทพฯ : ก.พลทิพย์ □ 1996.

ประพนธ์ □ ผาสุขยืด. (2547). การจัดการความรู้ □ ฉบับมือใหม่ □ หัดขับ. กรุงเทพฯ: ไชโย.

ประเสริฐ ธรรมการศุภกร. (2540). การสืบทอดองค์ความรู้ □ เกี่ยวกับระบบการทำไร่หมุนเวียนของชุมชนผา

ประเวศ วะสี. (2545). สันติวิธีกับสิทธิมนุษยชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ
กะเหรี่ยง, จากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทยศูนย์ □ บริการสารสนเทศและเทคโนโลยี.

ปรีวัฒน์ ช่างคิด (2554). รูปแบบการพัฒนาเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับ
จังหวัดชายแดนภาคใต้. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เผชิญ กิจระการ. ม.ป.ป. ดัชนีประสิทธิผล Effectiveness Index. ม.ป.ท.

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธานี. (2545)ก. “ดัชนีประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล”. วารสาร การ
วัดผลการศึกษา. ปีที่ 8 (6): 31-51; กรกฎาคม. มนุษยชนแห่งชาติ.

พัทธา สายหู. (2534). การพัฒนาวัฒนธรรมบนพื้นฐานภูมิปัญญาชาวบ้านและศักยภาพของ ชุมชน.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

พันธวิทย์ ยืนยั้ง. (2543). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นงานหัตถกรรมพื้นบ้าน การทำเม็ดประเทียมเงินของ
ชุมชนบ้านสตอ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดสุรินทร์ กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนัสวาศน์ โกวิทยา และ อัมพิกา แสงปิ่น .(2555). ผลของการจัดหลักสูตรท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์เพลงพื้นบ้าน

สำหรับนักเรียนอกระบบ สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

จังหวัดนนทบุรี. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ยศ สันตสมบัติ. (2542). ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาที่ ☐ ท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน.

เชียงใหม่ ☐ : นพบุรีการพิมพ์.

ยุพิน บุญญานาม. (2544).การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องงานใบตอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัชรารักษ์ สุริยาภิวัฒน์. (2546).วิจัยธุรกิจยุคใหม่.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิรัตน์ บัวขาว.(2535).การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นได้อย่างไร.สารพัฒนาหลักสูตร 11 (110) 65-66

เว็บไซต์สารานุกรม. (2550).อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม.จาก [http://encyclopedia.laborlawtalk.com](http://encyclopedia.laborlawtalk.com/Cultural_identity)
/Cultural_identity.

ศักดิ์ชัย เกียรติดิณดิษฐ์. (2542). ภูมิปัญญาท้องถิ่น.วารสารวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ.

สังัด อุทรานันท์. (2537). พื้นฐานและหลักการพัฒนหลักสูตร.กรุงเทพฯ: วงเดือนการพิมพ์

สามารถ จันทร์สุริย์ ☐ . (2534). ภูมิปัญญาชาวบ้าน คืออะไรอย่างไรใน การสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ภูมิปัญญา พื้นบ้าน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

สามารถ ใจเตี้ย, สิวลี รัตนปัญญา, และสมชาย แสนวงศ์. (2556). ประสิทธิภาพบทเรียนวิทยาศาสตร์ท้องถิ่น เรื่องภูมิปัญญาพื้นบ้านด้านการเสริมสร้างสุขภาพผู้ติดเรื้อและผู้ป่วยเอดส์ : สมุนไพรและโภชนาการบำบัด.วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่

สวิง ดันอุด. (2547). คู่มือกระบวนการถอดองค์ ☐ ความรู้สู่ ☐ การจัดการสังคม. เชียงใหม่ : ☐ วิทยาลัยการจัดการ สังคม.

สุพจน์ ชุมผาง.(2551). รายงานการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องชนิดของคำในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนบ้านท่ามะไฟหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2

อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ.

สุทธาสิณี วัชรบูลและคณะ. (2546). กระบวนการเรียนรู้ ☐ บนฐานวัฒนธรรมในบริบททางสังคมใหม่ ☐ .

จาก ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทยศูนย์ ☐ บริการสารสนเทศและเทคโนโลยี.

เสกสรร สรรพพิสุทธ์. (2546). อัตลักษณ์ของไทยและการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดภายใต้ระบบเศรษฐกิจ

ทุนนิยม : กรณีศึกษาบ้านแม่สาบ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.

เสรี พงศ์พิศ. (2533). วัฒนธรรมกับการพัฒนาชนบทในการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง ภูมิปัญญาพื้นบ้าน.

กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา. มาตรา ๒๕

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2541). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา. ๒๕๔๑.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). แนวทางการส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศักยภาพและสังคมแห่งชาติ. (2544) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่เก้า พ.ศ. ๒๕๔๕ – ๒๕๔๙. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2548). การศึกษามาตรฐานและตัวชี้วัด ความมั่นคงของมนุษย์. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, สำนักปลัดเทศบาล งานทะเบียนราษฎร ฝ่ายปกครอง. (2555). จำนวนประชากรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ตามทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2546 – 2555. เชียงใหม่.

สำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่ ส่วนพัฒนารายได้ สำนักการคลัง. (2555). จำนวนสถานประกอบการด้านการพาณิชย์และสถานบริการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ปีงบประมาณ 2555. เชียงใหม่.

สำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่. (2555). ช่วงเวลาการจัดประเพณีเทศกาลและงานบุญต่างๆ ในเขตเมือง เชียงใหม่. เชียงใหม่.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). ดัชนีที่ใช้ในการจัดอันดับด้านการศึกษา. กรุงเทพฯ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 9. (2553). สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ.

อัจฉราพร เกษทอง (2548). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การประดิษฐ์ตุ๊กตาล้านนา เพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเนรศวร.

อาชัญญา รัตนอุบล. (2540). กระบวนการฝึกอบรมสำหรับการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชนจำกัด.

อดิสร จันทรสข. (2548). ศิลปวัฒนธรรมชุมชนสู่การเรียนรู้และพัฒนา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการพัฒนาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อภิญา เพื่องฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติสาขาสังคมวิทยา

อนุรักษ์□ ปัญญาวัฒน์. (ม.ป.ป). **วิถีชีวิตของชุมชน**.จาก

<http://www.uniserv.cmu.ac.th/file/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%96%E0%B8%B5%E0%B8%8A%E0%B8%B5%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%95%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%8A%E0%B8%B8%E0%B8%A1%E0%B8%8A%E0%B8%99.pdf>

เอกวิทย์□ ณ ถลาง, นิธิ เอียวศรีวงศ์□, วิจารย์□ พาณิช, รสนา โตสิตระกูล และ นงคราญ ชมพูนุทม,ม.ร.ว. (2546). **ภูมิปัญญา□องถิ่นกับการจัดการความรู้□**.กรุงเทพฯ: อมรินทร์□.

_____. **วิถีชุมชน.ภูมิปัญญาท้องถิ่น**.จาก <http://www.corps2.com/km/05/5601151.pdf>

Benda, Dave & Cook, Eric. (2004, October 20). **Educational Management**. Murray TAFF, Gawler Campus. (Present).

Hall, S. (1997). Representation: cultural representations and signifying practices. London: Sage.

Goodman R.I,K.A.Flether and E.W Schneider. (1980). **The Effectiveness Index as Comparative Measure in Media Product Evaluation**. Education Technology 20(09): 30 - 34.

Phongphit, Seri. (1986). **Back to The Roots Village and Self-Reliance in a Thai Context**. Bangkok: Rural Development Documentation Center (RUDOC) Village Institution Promotion (VIP).

White, Carmen Maria. (1997). **Cultural Continuity and Discontinuity between the Home, the School and the Peer Group and their Impact on Academic Performance: The "Multiple Worlds" of Fijian Students**. [Online] Retrieved Aug 17, 2014, from Washington University, Web site: <http://proquest.umi.com>.